

Program Formacyjny Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży

1. Czy program formacyjny KSM jest potrzebny?

Jednym ze statutowych celów KSM jest kształtowanie dojrzałych chrześcijan. Cel ten jest realizowany m.in. poprzez cotygodniowe spotkania formacyjne zastępów, przez co spotkania te są nie do przecenienia. Niczym nie można ich zastąpić. Od treści i sposobu ich prowadzenia zależy chyba wszystko, czym KSM jest i jak służy Bogu, Kościołowi i Ojczyźnie.

Od początku reaktywowania Stowarzyszenia istniał problem programu formacyjnego. Jako, że Stowarzyszenie w duchu Akcji Katolickiej realizuje misję Kościoła, więc i program formacyjny Kościoła niejako automatycznie staje się programem formacyjnym KSM. Jest nim, ni mniej, ni więcej, tylko Objawienie Boże przekazywane z pokolenia na pokolenie w kontekście konkretnych uwarunkowań czasu i miejsca.

Powstaje jednak pytanie, czy wobec tego program formacyjny KSM ma dublować katechezę szkolną czy treści przepowiadania w czasie liturgii, czy ma stanowić ich uzupełnienie a może całkowicie odrębną jakość? Ponadto, czy program ten, ma być jednolity w całej Polsce, czy zróżnicowany? Wprowadzenie programu jednolitego byłoby skutecznym i wyraźnym budowaniem jedności Stowarzyszenia, co nie przeszkadza oddolnym inicjatywom jako reakcja na partykularne wspomniane wyżej uwarunkowania.

KSM realizuje misję Kościoła, i stąd jego program jest już określony, ustalony i niejako „narzucony” osobiście przez Chrystusa. Jest nim depozyt Objawienia zawarty w Piśmie św. i Tradycji, strzeżony i nieomylnie głoszony przez Kościół.

Po drugie, to właśnie „oddolna inicjatywa” całej rzeszy członków KSM i księży asystentów Oddziałów i Kół coraz częściej domaga się utworzenia jednolitego programu formacyjnego dla całej Polski. Statut w par. 28 mówi, że zadaniem Krajowej Rady jest jedynie „planowanie kierunków formacji Stowarzyszenia”, ale czy takim właśnie kierunkiem na najbliższe lata nie może być konkretny program?

Zalety posiadania programu są niewątpliwie wielkie. Oto kilka powodów:

- 1) Jedność Stowarzyszenia, co przy atomizacji społeczeństwa oraz wzrastającej liczbie członków jest dziś koniecznością, zwłaszcza, że wiele osób przychodzących do KSM to chrześcijanie tylko formalni.
- 2) Uchronienie przed swoistym zlaicyzowaniem - spłyceniem duchowym - niektórych Oddziałów i Kół lub nawet popełnieniem błędów doktrynalnych.
- 3) Ułatwienie pracy formacyjnej.
- 4) Ukazanie trwania w Stowarzyszeniu jako drogi do przebycia, jako czegoś dynamicznego, nieustannego rozwoju.
- 5) Podniesienie poprzeczki wymagań stwarzałoby możliwość skuteczniejszego „wypłynięcia na głębię” życia duchowego.
- 6) Wyraźniejsze ukazanie KSM-u jako żywej części Kościoła.
- 7) Ułatwienie biskupowi diecezjalnemu „czuwania nad formacją” Stowarzyszenia (Statut, par.4)

2. Założenia i realizacja programu formacyjnego KSM

Z inicjatywy Prezydium Krajowej Rady KSM powstał zespół, który zajął się opracowaniem propozycji programowej dla całego Stowarzyszenia. Proponujemy więc siedmioletni program wg następujących zasad:

1. Dwa lata formacji kandydata począwszy od 14 roku życia, dwa lata formacji członka juniora i trzy lata formacji członka zwyczajnego.

2. Osoby wstępujące do KSM-u w wieku późniejszym niż 14 lat realizowałyby cały program kandydacki a następnie włączałyby się w program juniorów lub seniorów od etapu aktualnie realizowanego w Oddziale.
3. Program obejmowałby 30-35 spotkań formacyjnych w ciągu roku i obóz wakacyjny odpowiedniego stopnia. Pozostały czas byłby do dowolnego zagospodarowania przez Oddział, by nie zaniedbać oddolnej twórczości i odpowiedzialności i podjąć tematy charakterystyczne dla swego środowiska.
4. Przejście na kolejny stopień odbywałoby się w święto patronalne Chrystusa Króla po dokonaniu jakiejś weryfikacji (ustalenie jej zasad odkładamy na przyszłość).
5. Każdy rok formacji posiada swoje przewodnie hasło rozpatrywane w pięciu aspektach - biblijnym, teologicznym, moralnym, liturgicznym, organizacyjnym.
6. Po zakończeniu siedmiu lat formacji KSM-owicz mógłby powtarzać, niektóre wybrane zagadnienia, wymagające pogłębienia oraz poświęcić się formacji młodszym.

3. Schemat programu formacyjnego KSM

Proponujemy następujące hasła poszczególnych stopni (lat) formacji:

- I. Kandydat – „Spotkanie z Chrystusem”**
- II. Kandydat – „Spotkanie z Kościołem”**
- III. Członek junior – „Ja - człowiek”**
- IV. Członek junior – „Ja i ty”**
- V. Członek zwyczajny – „Ja i my - rodzina”**
- VI. Członek zwyczajny – „Ja i my - ojczyzna”**
- VII. Członek zwyczajny – „Ja i my – świat”**

Program kandydatów byłby programem typowo ewangelizacyjnym, podejmującym podstawowe prawdy wiary i wprowadzającym w KSM, przygotowującym do złożenia przyrzeczenia.

Program juniorów, a więc osób w wieku intensywnego dojrzewania psychicznego i religijnego pomagałby poznać siebie i odpowiedzieć na podstawowe pytania egzystencjalne człowieka, pomagałby poznać i realizować elementarne relacje interpersonalne takie jak przyjaźń i miłość, oraz określić swoje miejsce w KSM-ie oraz efektywną pracę dla dobra organizacji.

Program członków zwyczajnych wprowadzałby w życie człowieka dorosłego, przygotowującego się do założenia rodziny, służby ojczyźnie i podejmowania zagadnień globalnych oraz naukę służenia młodszym KSM-owiczom. Przygotowywałby też do wstąpienia do Akcji Katolickiej zrzeszającej dorosłych.

Tematy umieszczone w programie oraz podana lektura nie są czymś zupełnie nowym i nieznanym w KSM-ie. Mamy wielkie bogactwo treści przekazane nam przez Ks. Andrzeja Zwolińskiego w jego publikacjach pisanych przede wszystkim z myślą o KSM-ie. Dlatego przy każdym prawie temacie jest odnośnik do tychże materiałów. Nie wyklucza to oczywiście możliwości korzystania także z innych opracowań o podobnej treści, których mamy w Polsce bardzo dużo.

Realizacja siedmioletniego programu formacyjnego pociąga za sobą konieczność szkolenia szerokich kadr zastępowych, instruktorów, kierownictw i innych liderów. Program bowiem nie zastąpi świadectwa żywego człowieka i oczywiście nie wprowadzi się w życie sam. Istnieje też potrzeba szkolenia księży asystentów, by coraz lepiej rozumieli, czym jest Stowarzyszenie, jakie jest jego miejsce w Kościele, życiu społeczno-publicznym, i podejmowali odpowiedzialność za jego właściwe oblicze, przede wszystkim duchowe.

4. Jak prowadzić spotkanie formacyjne?

Podstawowa praca oddziału i koła odbywa się podczas cotygodniowego spotkania formacyjnego prowadzonego w ramach całego oddziału, jeżeli jest on niewielki lub w mniejszych

grupach zwanych zastępami (liczących 3-9 osób). Spotkania formacyjne prowadzi wyznaczony przez kierownictwo oddziału i odpowiednio przeszkolony zastępowy. Zarząd Diecezjalny KSM organizuje w tym celu szkolenia, przeznaczone dla kandydatów na zastępowych. Właściwymi zastępowymi winni być członkowie Kierownictwa Oddziału. Kierownictwo bowiem powinno stanowić zastęp kierowniczy formowany i przygotowywany (np. raz w miesiącu) przez księdza do zadań zastępowego. Spotkania prowadzić mogą także inne osoby, jak np. opiekunowie kół szkolnych, a przede wszystkim księża asystenci, szczególnie gdy oddział jest początkujący. Celem spotkań formacyjnych jest zbliżenie ich uczestników do Boga i doskonalenie siebie oraz uczenie się, jak innym w tym pomagać. Spotkanie formacyjne więc winno dostarczać odpowiedniej wiedzy, uczyć modlitwy, kształtować katolickie postawy moralne. Spotkania winny odbywać się co tydzień o stałej porze i miejscu i być otwarte, tzn. dostępne dla wszystkich, także nie należących do KSM-u.

Spotkanie formacyjne musi być dobrze przygotowane, aby było ciekawe i bogate treściowo. Przygotowanie zawiera modlitwę osobistą prowadzącego, medytację nad treściami, które mają być przekazane, zapoznanie się z tematem, ustalenie celu spotkania, analizę lektury, sporządzenie konspektu i konsultację z księdzem asystentem. Konspekt, umieszczony w specjalnym zeszycie lub teczce, zawiera sporządzony na piśmie plan spotkania wg określonej metody, temat, cel, pytania pomocnicze i odpowiedzi, odnośniki do lektury, propozycje praktycznych zastosowań oraz datę i miejsce spotkania.

Optymalny czas trwania spotkania to 1-2 godz. Ważne jest punktualne rozpoczęcie, pamięć o temacie, celu, trzymanie się treści spotkania. Prowadzący ma być nie tyle nauczycielem, ile świadkiem przekazywanych prawd, ma nie tyle podawać gotowe rozwiązania, ile kierować wspólnym ich odkrywaniem.

Metod prowadzenia spotkań formacyjnych może być wiele. KSM poleca szczególnie metodę tzw. rewizji życia, albo ewangelizacji życia: „**widzieć – ocenić – działać**”. Jest to metoda stosowana przez Akcję Katolicką jeszcze przed wojną. Dziś wraca się do niej powszechnie, jest stosowana także przez wiele ruchów formacyjnych. Istotą jej jest trójstopniowy schemat, który stawia na pierwszym miejscu solidną wiedzę, intelekt, rozeznanie rzeczywistości, a nie tylko przeżycia; dalej uczy krytycyzmu i oceny rzeczywistości i w końcu prowadzi do wypracowania postawy czynnej, wyrażającej się w realizowaniu konkretnych zadań. Jest to więc metoda najlepiej służąca realizacji ideałów, którym służy KSM.

Przebieg spotkania wg powyższej metody może wyglądać następująco:

1. Modlitwa rozpoczynająca spotkanie.
2. Nawiązanie do treści poprzedniego spotkania i rozliczenie się z podjętych postanowień.
3. Zapowiedź tematu i przebieg spotkania:
 - a) Widzieć - zobaczyć rzeczywistości, jej realia. Dostarczenie maksimum wiedzy na podany temat poprzez wykład, referat, wspólną lekturę rozdanych kopii tekstu, zadawanie pytań, wyświetlenie filmu, odtworzenie taśmy z magnetofonu itd. Gdy chodzi o przedstawiony poniżej program formacyjny KSM, będzie to zapoznanie się z treścią lektury podanej przy temacie.
 - b) Ocenić. Ocena zastanej rzeczywistości wg Pisma św. (aspekt biblijny), nauki Kościoła (aspekt teologiczny). Postawienie pytań typu: Jak jest a jak być powinno? Dlaczego tak jest?
 - c) Działać. Podjęcie i zapisanie przez uczestników konkretnych zadań do wykonania w świetle poznanej prawdy Ewangelicznej i nauki Kościoła (aspekt moralny), by przemieniać siebie, pomóc w przemianie bliźnim, przemieniać swoje środowisko, naród, jego życie kulturalne, społeczne, gospodarcze itp. Konieczne jest przy tym ukazanie związku podjętych zadań z liturgią, sakramentami, życiem modlitwy (aspekt liturgiczny) oraz życiem KSM-u w parafii (aspekt organizacyjny). Zadania mogą być indywidualne bądź zespołowe.
4. Zapowiedź tematu, który będzie realizowany za tydzień, omówienie spraw bieżących.
5. Omówienie spraw bieżących.
6. Modlitwa kończąca spotkanie.

Warto korzystać również z literatury pięknej (choćby cytowanej obficie przez ks. A. Zwolińskiego w przytoczonych poniżej opracowaniach). Oczywiście, nie może zabraknąć śpiewu pieśni i piosenek religijnych, patriotycznych i innych stosownych do treści spotkania.

I rok formacji

KANDYDAT

Hasło: „Spotkanie z Chrystusem”

Wstęp

Program I roku formacji w KSM-ie jest typowo ewangelizacyjny. Młody człowiek wstępując do Stowarzyszenia przynosi ze sobą bardzo zróżnicowane doświadczenia wiary i postaw moralnych w zależności od środowiska, w którym się wychowywał. Konieczne jest więc wprowadzenie go nie tylko w podstawy działania KSM-u, by dobrze przygotował się do złożenia przyrzeczenia, ale też w podstawy wiary. Niewątpliwie wiele tematów formacyjnych będzie identycznych z katechezą szkolną, ale będą inaczej ujęte, przyswajane metodą bardziej przeżyciową i w innym środowisku – w gronie przyjaciół z zastępu, którzy mają podobne poglądy i postawy.

I rok formacji prowadzony jest pod hasłem: „Spotkanie z Chrystusem”. Wiara wielu młodych ludzi ogranicza się do tradycji i obrzędów wyniesionych z domu. Praktyki religijne przypominają swoiste „odrabianki” zadanych w szkole lekcji. Taka postawa, zwłaszcza w konfrontacji z propozycjami „świata”, prowadzi do odrzucenia praktyk, których się nie rozumie, a w konsekwencji nawet do ateizmu. Wierzyć, to spotkać Chrystusa Zmartwychwstałego. Wtedy dopiero widzi się sens praktyk religijnych, które „ożywają” i stają się drogą do dalszego spotykania się z Jezusem.

Mała grupa – zastęp w oddziale KSM ma stać się gronem uczniów Jezusa, którzy podążają śladami swego Mistrza i przeżywają przygodę spotkania z Nim, identycznie jak apostołowie. Na tej drodze potrzebny będzie przewodnik – zastępowy, który sam spotkał wcześniej Chrystusa i teraz z entuzjazmem równym uczniom z Emaus dzieli się swoim doświadczeniem wiary. Przygotowane tematy, konspekty, opracowane metody spotkań nie zastąpią tego świadectwa a są jedynie pomocą. Wiara rodzi się z wiary, miłość z miłości, życie z życia. W przeciwnym wypadku, najdoskonalszy nawet program będzie tylko martwą literą.

Podane niżej tematy dotyczące podstaw wiary podzielono na obowiązkowe (konieczne do zrealizowania) i dodatkowe, jako propozycje pogłębienia przekazanych treści w zależności od potrzeb i możliwości.

Natomiast tematy wprowadzające w KSM należy zrealizować w całości. Członkostwo w KSM-ie rozpoczyna się z chwilą złożenia przyrzeczenia w święto patronalne – uroczystość Chrystusa Króla. KSM-owicz winien wtedy mieć ukończone 16 lat. Kandydat natomiast (którym można stać się już od 14 roku życia) ma za zadanie poznać KSM od strony organizacyjnej i duchowej a także praktycznej – ma uczestniczyć we wszystkim, co dzieje się w oddziale. Służą temu tematy o KSM-ie przygotowane poniżej. Tematy te, o ile to możliwe, zostały opracowane w zgodności z hasłem I roku formacji: „Spotkanie z Chrystusem”, tak by ukazać Stowarzyszenie jako narzędzie autentycznego spotkania ze Zbawicielem. Zapoznavanie kandydata w ramach zastępu z KSM-em nie wyklucza, oczywiście, różnego rodzaju szkoleń prowadzonych na szczeblu diecezjalnym, przeciwnie, jest ich koniecznym uzupełnieniem, bo dokonuje się w kontekście funkcjonowania konkretnego oddziału (koła).

Przejście na kolejny rok formacji powinno dokonać się po dokonaniu jakiejś weryfikacji na szczeblu oddziału, tak aby była pewność, że nastąpił rozwój wiary i zaangażowania w KSM a nie tylko przyswojenie dawki wiedzy.

KSM – tematy obowiązkowe:

1. Czy warto wstąpić do KSM-u?
2. Cele i zadania KSM
3. Statut (zapoznanie z treścią i quiz ze znajomości)
4. Hymn (nauka na pamięć)
5. Treść hasła i zawołania organizacyjnego KSM
6. Symbolika Godła KSM i odznaki organizacyjnej
7. Coniedzielna Komunia św. jako spotkanie KSM-owicza z Chrystusem (Zwoliński, Źródło życia, 8)
8. 10 zasad KSM (ogólnie)
9. I zasada KSM – Kochaj Boga, szerz Królestwo Chrystusowe w swojej duszy, w swej rodzinie i w swym środowisku
10. Święto patronalne – uroczystość Chrystusa Króla (treść święta i jego znaczenie dla KSM-owicza i całej organizacji)
- 11.

Tematy zalecane:

1. Istnienie Boga (Zwoliński, Boga Ojca miłujcie, 1; Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 1)
2. Tajemnica Trójcy Świętej (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 3)
3. Stworzenie świata (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 4)
4. Bóg jest Miłością (Zwoliński, Boga Ojca miłujcie, 10; Zwoliński, W domu Mistrza, 9)
5. Ojciec (Zwoliński, Boga Ojca miłujcie, 14; Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
6. Tajemnica Wcielenia (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
7. Jezus Synem Bożym (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 14; Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
8. Jezus Chrystus – Bóg i Człowiek (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie, 1, 2)
9. Boże Narodzenie i dzieciństwo Jezusa (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie, 4, 5)
10. Nauka Jezusa (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie 13, 14)
11. Nauka Krzyża (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie, 24)
12. Zmartwychwstanie (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie, 27)
13. Zbawienie (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie 15)
14. Tajemnica Odkupienia (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
15. Śmierć i sąd (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 18)
16. Piekło (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 19)
17. Niebo (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 20)
18. Uwierzyć (Zwoliński, Boga Ojca miłujcie, 20,21)
19. Rok liturgiczny (Zwoliński, Źródło życia, 22)
20. Świętowanie niedzieli (Zwoliński, Źródło życia, 23)
21. Chrzest. Jestem chrześcijaninem (Zwoliński, Źródło życia, 3,4)

Tematy uzupełniające:

1. Objawienie i jego etapy (Zwoliński, Boga Ojca miłujcie, 18, 19)
2. Przymioty Boga (Zwoliński, Boga Ojca miłujcie, 4, 6, 7, 8, 9)
3. Kim jest dla mnie Jezus Chrystus? (świadczenia ludzi wierzących)
4. Jezus postacią historyczną (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 13)
5. Paruzja (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie, 30)
6. Wiara a rozum (Jan Paweł II, encyklika „Fides et ratio”)
7. Porozmawiać z Bogiem (Zwoliński, Na modlitwie, 1)
8. Mój codzienny pacierz: „Ojcze”, „Ojcze nasz” (Zwoliński, Na modlitwie, 19, 20)
9. Modlitwa Jezusa (Zwoliński, Na modlitwie, 17)
10. „Przyjdź Królestwo Twoje” (Zwoliński, Na modlitwie, 23)

II rok formacji KANDYDAT

Hasło: „Spotkanie z Kościołem”

Wstęp

II rok formacji kandydata to bezpośrednie przygotowanie do złożenia przyrzeczenia członkowskiego i podjęcia przez to pełniejszej odpowiedzialności za Stowarzyszenie. Hasło roku: „Spotkanie z Kościołem” jest logiczną kontynuacją hasła roku poprzedniego. Chrystusa spotykamy w Kościele i przez Kościół. Wobec współczesnej tendencji negowania widzialnej wspólnoty Kościoła, czy wręcz ataków na Kościół, konieczne jest, w ramach cyklu spotkań ewangelizacyjnych dla kandydatów do KSM-u, doprowadzenie do swoistego „spotkania z Kościołem” na tej samej zasadzie, co „spotkanie z Chrystusem”. Chodzi o przekonanie do prawdy, że przyjęcie Chrystusa prowadzi do przyjęcia Kościoła, miłość do Chrystusa automatycznie winna pociągać za sobą miłość do Kościoła.

I znów, nie chodzi tylko o teoretyczne ukazanie tej prawdy ale danie świadectwa przez zaangażowanie w konkretną wspólnotę. Będzie nią własna parafia i oddział KSM. Ksiądz asystent, prezes oddziału, zastępowy, to świadkowie wiary w Kościół. Są przykładem zaangażowania i bezinteresownej służby wspólnocie. Jest to niezmiernie ważny element formacji kandydatów, zwłaszcza, że w tym roku będą pojawiać się już pierwsze kryzysy i trudności potęgowane jeszcze przez kolegów a nawet rodziców mówiących: „Co ty z tego masz?” Od tego roku formacyjnego będzie więc ogromnie zależeć nawet całościowa wizja KSM-u, jako „wspólnoty we wspólnocie”.

Wybrane tematy mają ukazać istotę Kościoła, miejsce świeckich w Kościele, oraz sakramenty i Słowo Boże jako dane Kościołowi i tylko Kościołowi do szafowania i głoszenia. Oprócz tematów obowiązkowych, podobnie, jak w ubiegłym roku mamy zestaw tematów uzupełniających. Tematy o KSM-ie też ustawione są pod kątem hasła roku, ukazują Stowarzyszenie jako mały Kościół, pielęgnujący w sobie wszystkie elementy życia Kościoła powszechnego.

Należy zwrócić wielką uwagę na wdrożenie kandydatów do prowadzenia notatnika pracy nad sobą i codziennej medytacji nad Słowem Bożym, co jest koniecznym wymogiem dopuszczenia do przyrzeczenia i koniecznym elementem metody pracy nad sobą KSM-owicza. Od złożenia przyrzeczenia rozpoczyna się czas pewnej dojrzałości w byciu w Stowarzyszeniu i podejmowaniu odpowiedzialnych zadań. Nie uda się to bez postawienia tych większych wymagań. „Komu więcej dano...” – a dano nie byle co, tylko uczestnictwo w zorganizowanej formie apostołstwa i pełnieniu misji Kościoła poprzez swoiste narzędzie powołane przez Episkopat Polski, jakim jest KSM. Właściwie każdy chrześcijanin winien codziennie rozważać Słowo Boże, a jeśli tego nie robi nie będzie rozumiał ni modlitwy, ni Eucharystii ani innych sakramentów i nie będzie się utożsamiał z Kościołem. Podobnie i KSM-owicz. To więc, co proponuje KSM w dziedzinie pracy nad sobą, jest jedynie „powrotem do normalności”.

KSM – tematy obowiązkowe:

1. Struktura organizacyjna KSM
2. Historia KSM w Polsce i w swojej diecezji
3. Ks. Karol Wojtyła jako asystent KSM
4. Metoda pracy nad sobą KSM-owicza (ogólnie)
5. Notatnik pracy nad sobą
6. Codzienne rozważanie Słowa Bożego
7. Znaczenie Eucharystii w pracy nad sobą KSMowicza (Zwoliński, Źródło życia, 9)
8. Nawiedzenie i adoracja Najśw. Sakr.
9. II zasada KSM – Służ czynnie Kościołowi i Ojczyźnie

10. V zasada KSM – Pracuj chętnie, cudzą pracę szanuj, dąż do sprawiedliwości społecznej
11. Treść przyrzeczenia. Jak przygotować się do złożenia przyrzeczenia?
12. Zasady pracy Kierownictwa Oddziału
13. KSM w parafii
14. Służba liturgiczna KSM

Tematy zalecane:

1. Kościół (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 16)
2. Kościół katolicki (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
3. Apostołowie (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie, 9)
4. Prymat Piotra (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie, 10)
5. Kapłaństwo (Zwoliński, Źródło życia, 16)
6. Wokół stołu – Eucharystia buduje Kościół (Zwoliński, W domu Mistrza, 7)
7. Kapłańska, prorocka, królewska misja ludzi świeckich (KK, Christifideles Laici)
8. Kościół jeden, święty, powszechny, apostołowski
9. Pismo Święte (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 10)
10. Szacunek wobec Biblii (Pindel, Spotkania nad Biblią, I)
11. sposobach czytania Pisma Św. (Pindel, Spotkania nad Biblią, IV)
12. Modlitwa z Biblią (Pindel, Spotkania nad Biblią, VI)
13. Pustynia ogrodem – czytać i rozważać Pismo św. (Zwoliński, W domu Mistrza, 6)
14. Modlitwa: W Kościele (Zwoliński, Na modlitwie, 5)
15. Biblia – podręcznik życia chrześcijańskiego (Pindel, Spotkania nad Biblią, XII)
16. Maryja (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 15)
17. Obecność Matki (Zwoliński, W domu Mistrza, 10)
18. Duch Święty (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 17; Zwoliński, Ducha nie gości, 1)
19. Duch Św. w Kościele (Zwoliński, Ducha nie gości, 4; Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
20. Bierzmowanie (Zwoliński, Ducha nie gości, 5; Zwoliński, Źródło życia, 5)
21. Sakramenty święte (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
22. Eucharystia – sakrament nowego życia (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
23. Wartość i ważność Mszy św. (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)

Tematy uzupełniające:

1. Czym jest Kościół w świetle „Lumen gentium”
2. Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa
3. Misja świeckich w Kościele w świetle „Christifideles laici”
4. Jak i dlaczego Jezus ustanowił Kościół?
5. Królestwo Boże (Zwoliński, Syna Bożego słuchajcie, 11)
6. W Kościele (Zwoliński, Posyłam was, 4)
7. Słowo Boże (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
8. Ewangelia księgą życia (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
9. Dlaczego tyle różnych tłumaczeń? (Pindel, Spotkania nad Biblią, III)
10. Sensy Pisma Św. (Pindel, Spotkania nad Biblią, V)
11. Tradycja (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 11)
12. Biblijny obraz Maryi (Pindel, Spotkania nad Biblią, XI)
13. Charyzmaty w służbie Kościoła (Zwoliński, Ducha nie gości, 15)
14. Symbole Ducha Św. (Zwoliński, Ducha nie gości, 6)
15. Dary Ducha Św. (Zwoliński, Ducha nie gości, 7)
16. Sekty, mechanizm ich powstawania i cechy charakterystyczne

III rok formacji JUNIOR

Hasło:
„Ja człowiek”

Wstęp

Świeżo upieczony po złożeniu przyrzeczenia członek KSM niemal natychmiast stawia sobie pytanie: „Co dalej?” Czy jest już dojrzałym KSM-owiczem o ukończonej formacji, czy dopiero jest to początek drogi? Weźmy pod uwagę, że wiek 16 lat to czas intensywnego dojrzewania fizycznego, duchowego, emocjonalnego. To także czas przeżywania pierwszych uczuć miłości, przyjaźni, otwartości na świat, poszukiwania sensu życia. To także czas niebezpieczeństw. Otwartość na świat zawiera w sobie otwartość na zło, które jest w świecie. W tym wieku najczęściej sięga się po pierwszy kieliszek i papierosa. Dochodzą do tego trudności w rodzinie, kryzys autorytetu, potrzeba akceptacji ze strony grupy rówieśniczej.

KSM więc proponuje pomoc w odpowiedzi na pytanie: „Kim jestem i dokąd dążę?” Trzeci rok formacji przeżywany pod hasłem: „Ja człowiek” ma za zadanie wprowadzić młodego człowieka w głąb samego siebie i zachęcić do najpiękniejszej i jednocześnie najtrudniejszej pracy – pracy nad sobą. Program formacyjny jest tak skonstruowany, by junior zauważył konieczność tej pracy w oparciu o środki nadprzyrodzone. Inaczej będzie to tylko sztuka dla sztuki. Zrozumienie i akceptacja samego siebie najlepiej dokonuje się przez pryzmat osoby Jezusa Chrystusa wedle pamiętnych słów Jana Pawła II, że człowieka nie sposób zrozumieć bez Chrystusa. Zastęp KSM, gdzie młody człowiek znajdzie akceptację i zrozumienie, ma stanowić przyjazne środowisko rozwoju duchowego.

Tematy ściśle formacyjne zostają uzupełnione przez tematy „KSM-owskie” ale o zabarwieniu treściowym mieszczącym się w hasle roku. KSM zostaje ukazany jako narzędzie własnego wzrostu duchowego. Trzeba wyraźnie uświadomić juniorom, że KSM nie „eksperymentuje” na człowieku, ale posiada ukształtowaną propozycję w postaci metody pracy nad sobą i 10 zasad KSM. Drogą tą poszły w przeszłości tysiące młodych ludzi, którzy wyrosli na prawych i szlachetnych synów Ojczyzny i Kościoła.

KSM – tematy obowiązkowe:

1. KSM jako sposób realizacji swego powołania
2. Metoda pracy nad sobą: Chrystus mnie kocha i wymaga przemiany
3. Sakrament pokuty w życiu KSM-owicza (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
4. Poznanie siebie, znaczenie codziennego rachunku sumienia (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
5. Maryja moją pomocą i wzorem osobowym (Zwoliński, Drogi młodości, 9; Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
6. Modlitwa: Z Maryją (Zwoliński, Na modlitwie, 4)
7. Patronowie KSM moim autorytetem
8. III zasada KSM- Kształć swój umysł, swą wolę, swe serce
9. VIII zasada KSM – Dbaj o zdrowie i rozwój fizyczny
10. X Zasada KSM – Bądź stały w przekonaniach i wytrwały w działaniu, pogodę ducha nieś w swe otoczenie.

Tematy zalecane:

1. Człowiek – znakiem Boga (Zwoliński, W kierunku domu, 3; Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 8)

2. Człowiek wolny (Zwoliński, W kierunku domu, 1; Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 9)
3. Mam ciało (Zwoliński, W kierunku domu, 6; Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 7)
4. Kimże jest człowiek? (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 5)
5. Pytania serca (Zwoliński, W domu Mistrza, 2)
6. Duchowy wymiar człowieka (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 6)
7. Osoba ludzka (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 8)
8. Godność człowieka (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 10)
9. Prawa człowieka (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 11)
10. Sumienie i moralność (Zwoliński, Być dobrym; Zwoliński, Do młodych, 6)
11. Człowiek wobec zła (Zwoliński, Być dobrym)
12. Grzech i pokuta (Zwoliński, Być dobrym; Zwoliński, Źródło życia, 11,12)
13. Drogi fałszywe (Zwoliński, Drogi młodości, 8)
14. Pornografia, alkoholizm, narkomania
15. List Apostolski Ojca Św. Jana Pawła II „Do młodych całego świata” z okazji międzynarodowego roku młodzieży’85
16. Chrystus rozmawia z młodymi (Zwoliński, Do młodych, 2)
17. Młodość jest szczególnym bogactwem (Zwoliński, Do młodych, 3)
18. Projekt życia a powołanie chrześcijańskie (Zwoliński, Do młodych, 9)
19. Talenty i zadania (Zwoliński, Do młodych, 12)
20. Samowychowanie a zagrożenia (Zwoliński, Do młodych, 13)
21. Postawa na modlitwie (Zwoliński, Na modlitwie, 13)
22. Rozmyślanie (Zwoliński, Na modlitwie, 15)

Tematy uzupełniające:

1. Powołanie (Zwoliński, W kierunku domu, 2)
2. Szatan (Zwoliński, Być dobrym; Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 7)
3. Grzech pierworodny (Zwoliński, Zakryłeś te rzeczy, 9)
4. Drogi młodości – drogi odejścia (Zwoliński, Drogi młodości, 7)
5. Młodość jako „wzrasatnie” (Zwoliński, Do młodych, 14)
6. Trudności w modlitwie (Zwoliński, Na modlitwie, 12)
7. Walka na modlitwie (Zwoliński, Na modlitwie, 18)
8. Pytanie o żywot wieczny (Zwoliński, Do młodych, 5)

IV rok formacji JUNIOR

Hasło:
„Ja i Ty”

Wstęp

Człowiek w pełni realizuje siebie we wspólnocie z innymi ludźmi. Jako stworzony na obraz i podobieństwo Boże, zdolny jest do miłości, która nadaje sens życiu. Kontynuacją poprzedniego roku formacji – odkrywania siebie, jest odkrycie, że obok mnie są tacy sami ludzie, jak ja. Mają te same pragnienia, tak samo cierpią i radują się. Tak samo jak ja potrzebują miłości i szukają jej. Skoro ja potrzebuję drugiego człowieka to i sam jestem innym potrzebny. Człowiek, skażony grzechem nie zawsze zauważa tę prawidłowość. Nieraz egoizm bierze górę. Dlatego Bóg ukazuje, na czym polega miłość dając ludziom przykazania. Jezus zaś głosi swoistą konstytucję Królestwa Bożego opartego na miłości w 8 błogosławieństwach. Stanowią one ośnowę całego roku formacji.

Wiek życia juniorów też podsuwa zakres tematyczny tego roku. Jest to czas budzenia się uczuć, ale już tych trwałych, które mogą zaważyć na całym dalszym życiu. Nie zawsze łączy się to z planami założenia rodziny, ale do tego prowadzi bardziej lub mniej bezpośrednio. Jednocześnie młody człowiek odczuwa napięcie między własnym „ego” i wszystkim, co się z tym wiąże a powołaniem do miłości bezinteresownej, do pielęgnowania najwyższych ideałów. Cóż więc robić? Czy zamknąć się w ciasnym kręgu własnej ograniczoności a do drugiego człowieka zwracać się tylko po to, by coś od niego „wziąć”, czy może raczej przyjąć postawę otwartą na dar, jakim jest drugi człowiek, tego człowieka poznać, zaakceptować i służyć mu bezinteresownie.

KSM stara się pomóc w dokonaniu właściwego wyboru. Dlatego też dobór i realizacja tematów wychodzi naprzeciw potrzebie miłości i bezinteresownej służby. Zastępowy ma być wzorem takiej postawy. Ukazuje, że przykazania Boże i 8 błogosławieństw są możliwe do zrealizowania a miejscem ich realizacji jest m.in. nasze Stowarzyszenie. Tematy o KSM-ie są tak dobrane, by ukazywały, że Stowarzyszenie daje szansę młodym przełamania egoizmu i otwarcia się na drugiego człowieka.

KSM – tematy obowiązkowe:

1. Rola i miejsce stowarzyszeń katolickich w życiu i posłannictwie Kościoła
2. Potrzeba organizacji katolickich dziś
3. Teologiczne podstawy duchowości KSM
4. Modlę się z oddziałem i za oddział KSM
5. Znaczenie cotygodniowego spotkania formacyjnego zastępu
6. IV zasada KSM – Szanuj swą godność, bądź prawy i czysty
7. VI zasada KSM – Szerz chrześcijańską kulturę życia. Bądź uprzejmy, koleżeński, pomagaj chętnie bliźnim.
8. VII zasada KSM – Obowiązki spełniaj sumiennie, bądź karny i posłuszny
9. IX zasada KSM – Bądź gospodarny, oszczędny, cudze dobro szanuj
10. Znaczenie składki członkowskiej
11. Rola księdza asystenta w KSM-ie

Tematy zalecane:

1. Potrzebuję człowieka (Zwoliński, W kierunku domu, 4)
2. Przyjaźń
3. Imię miłości (Zwoliński, W kierunku domu, 5)
4. Dar z siebie (Zwoliński, Posyłam was, 3)
5. Dekalog (Zwoliński, Być dobrym)
6. Inni bogowie – I przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)

7. Imię Boże – II przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)
8. Święcić – III przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)
9. Rodzice – IV przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)
10. Życie – V przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)
11. Kochać – VI przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)
12. Kłopoty z przykazaniem VI (Zwoliński, W kierunku domu, 8)
13. Dlaczego nie przed ślubem (Zwoliński, W kierunku domu, 11)
14. Własność – VII przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)
15. Prawda – VIII przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)
16. Kobieta – IX przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)
17. Bogactwo – X przykazanie (Zwoliński, Być dobrym)
18. Miłość bliźniego a miłość samego siebie (Zwoliński, Być dobrym)
19. 8 błogosławieństw: smutny (Zwoliński, Posyłam was, 13)
20. 8 błogosławieństw: cichy (Zwoliński, Posyłam was, 14)
21. 8 błogosławieństw: miłosierny (Zwoliński, Posyłam was, 16)
22. 8 błogosławieństw: czysty (Zwoliński, Posyłam was, 17)
23. Świętość – cel chrześcijanina (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)

Tematy uzupełniające:

1. Żywa ikona – świadectwo chrześcijanina wobec bliźniego (Zwoliński, W domu Mistrza, 1)
2. Przekroczyć próg (Zwoliński, W domu Mistrza, 3)
3. Jezus mieszka obok – w bliźnim (Zwoliński, W domu Mistrza, 4)
4. Jezus mieszka wśród ludzi (Zwoliński, W domu Mistrza, 5)
5. Drogi młodości – drogi krzyżowe (Zwoliński, Drogi młodości, 1)
6. Drogi młodości – drogi samotne (Zwoliński, Drogi młodości, 6)
7. „Odpuść nam nasze winy, jako i my...” (Zwoliński, Na modlitwie, 26,27)
8. Eutanazja
9. Współczesne eksperymenty medyczne
10. Być bliżej (Zwoliński, W kierunku domu, 7)

V rok formacji

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI

Hasło:
„Ja i My – Rodzina”

Wstęp

Członkowie zwyczajni, czyli mający ukończone 18 lat, podejmują dalszy wachlarz zagadnień. Przeszli drogę spotkania z Jezusem i Kościołem, starali się poznać i kształtować siebie w szkole Jezusa, poznali, czym jest miłość bliźniego. Czas więc podjąć zagadnienia społeczne. Dojrzałość społeczna przejawia się w tym, że dorosły, choć młody jeszcze człowiek podejmuje decyzję założenia rodziny, służy Ojczyźnie a nawet zajmuje się problematyką globalną. Trzy lata formacji członka zwyczajnego, które proponuje ten program, wypełnione są tematyką społeczną w ujęciu katolickim, tematyką nie znaną szerszym kręgom katolików świeckich, choć jest to ich domeną. Zagadnienia te przeciętny człowiek poznaje z telewizji, która raczej zniekształca ich obraz. Tym bardziej KSM musi te zagadnienia ustawiać prawidłowo.

Tematy dotyczące KSM-u wprzęgnięte są w tematykę haseł poszczególnych lat. Mają dać w miarę już całościową wizję Stowarzyszenia oraz pomóc w przygotowaniu się do pełnienia różnych funkcji w ramach organizacji. Członek zwyczajny niejednokrotnie, będąc do tej pory raczej „formowany”, sam staje się podmiotem formacji w odniesieniu do młodszych druhów, którzy wstępują do KSM-u. Ma więc nadal dbać o własny rozwój, ale podejmować w coraz większym zakresie odpowiedzialność za innych.

Na pewno nie będzie łatwo wprowadzić w życie tematy trzech lat formacyjnych członków zwyczajnych. Należy pamiętać, że będzie to czas matur, zdawania egzaminów na studia, szukania pracy, zakładania rodziny. Wiele osób może właśnie wtedy, gdy najbardziej są potrzebni, odchodzić ze Stowarzyszenia. Potrzebne jest wtedy budzenie ich świadomości, że czas poświęcony na zapoznanie się z tematyką społeczną przyniesie niewątpliwe korzyści dla nich samych i dla tych, których spotkają na swej drodze. Konieczne będzie zachęcanie, by podejmowali funkcje w kierownictwie oddziału, zarządzie diecezjalnym, władzach krajowych, by zdobywali kwalifikacje instruktorskie i oczywiście zasilili szeregi Akcji Katolickiej. Gdy chodzi o służbę Ojczyźnie, trzeba, aby nie obawiali się zasiąść w Parlamencie, władzach samorządowych i innych. Tam ich Chrystus powołuje by byli dobrym zaczynem Królestwa Bożego.

KSM – tematy obowiązkowe:

1. KSM – gronem przyjaciół. Budowanie wspólnoty w oddziale.
2. Zastęp i sekcja - jak je prowadzić?
3. Metoda „widzieć – ocenić – działać” jako podstawa prowadzenia spotkań formacyjnych
4. Metody prowadzenia spotkań formacyjnych
5. Objawy, przyczyny, rozwiązywanie kryzysów w oddziale
6. Kronika
7. Specyfika koła szkolnego KSM
8. Współpraca z oddziałami i kołami w sąsiednich parafiach, współpraca w Okręgu
9. Współpraca z Zarządem Diecezjalnym
10. Analiza przemówienia Jana Pawła II do KSM-owiczów – Watykan, Wielka Sobota, 15.04.1995 r.
11. Jan Paweł II o KSM-ie (wzmianki przy różnych okazjach)

Tematy zalecane:

1. Małżeństwo (Zwoliński, Źródło życia, 18)
2. Kochający (Zwoliński, Źródło życia, 19)

3. W rodzinie (Zwoliński, Posyłam was, 5)
4. Ku macierzyństwu (Zwoliński, W kierunku domu, 9)
5. Ku ojcostwu (Zwoliński, W kierunku domu, 10)
6. Przeszkody do małżeństwa (Zwoliński, W kierunku domu, 12)
7. Sakrament miłości (Zwoliński, W kierunku domu, 13)
8. Planowanie rodziny (Zwoliński, W kierunku domu, 14)
9. Prawo do życia (Zwoliński, W kierunku domu, 15)
10. Wychowanie (Zwoliński, W kierunku domu, 17)
11. Wiara w rodzinie (Zwoliński, W kierunku domu, 18)
12. Trudności rodzinne ((Zwoliński, W kierunku domu, 19)
13. Konflikt pokoleń w rodzinie
14. Małżeństwo i rodzina w Katolickiej Nauce Społ. (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek 19,20)
15. Prawa rodziny (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 21)
16. Problem antykoncepcji
17. Naturalne metody planowania rodziny
18. Modlitwa i rok liturgiczny w rodzinie
19. Niedziela – Dzień Pański (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
20. Wychowanie patriotyczne w rodzinie
21. Pogrzeb chrześcijański (Zwoliński, Źródło życia, 21)

Tematy uzupełniające:

„Familiaris consortio”

VI rok formacji

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI

Hasło:
„Ja i My – Ojczyzna”

KSM – obowiązkowe:

1. Jak oceniam wpływ KSM-u na życie społeczne w Polsce?
2. Współpraca KSM z ruchami i stowarzyszeniami katolickimi
3. ABC redaktora pisma parafialnego (Anna Balon, ABC redaktora pisma parafialnego)
4. Jak pisać protokoły?
5. Jak zorganizować np. wieczór patriotyczny
6. Prowadzenie dokumentacji oddziału KSM
7. Powstawanie programów formacyjnych i działania
8. Współpraca KSM z mediami
9. Praca Komicji Rewizyjnej
10. Praca Sądu Koleżeńskiego
11. Gromadzimy biblioteczkę KSM
12. Gdzie i jak wykonać sztandar i pieczętkę KSM?

Tematy zalecane:

1. Katolicka Nauka Społeczna (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 2, 3)
2. Człowiek społeczny (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 12)
3. Społeczeństwo (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 13)
4. Prawo, poszanowanie prawa (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 14)
5. Sprawiedliwość (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 15)
6. Zasada dobra wspólnego (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 16)
7. Zasada pomocniczości (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 17)
8. Zasada solidarności (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 18)
9. Naród (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 22)
10. Patriotyzm (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 23)
11. Państwo (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 24)
12. W państwie (Zwoliński, Posyłam was, 7)
13. W narodzie (Zwoliński, Posyłam was, 6)
14. Obywatele wobec państwa (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 25)
15. Państwo a Kościół, konkordat (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 26)
16. Jesteśmy posłani (Zwoliński, Posyłam was, 1)
17. Świadkowie: Kard. Stefan Wyszyński
18. Świadkowie: Ks. Jerzy Popiełuszko
19. Świadkowie: Św. Maksymilian Maria Kolbe

Tematy uzupełniające:

1. Czy Kościół politykuje? (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 4)
2. Drogi młodości – drogi historii (Zwoliński, Drogi młodości, 3)
3. Umiłowanie czystości i piękna języka ojczystego
4. Zachowanie tradycji chrześcijańsko-patriotycznych
5. Troska o wykształcenie i kulturę osobistą
6. Pamięć o poległych za Ojczyznę

VII rok formacji

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI

Hasło:
„Ja i My – Świat”

KSM- tematy obowiązkowe:

1. Akcja Katolicka i KSM. Działalność w KSM-ie jako przygotowanie do wstąpienia do Akcji Katolickiej dorosłych.
2. KSM-owicze w partiach politycznych i samorządach
3. Organizacja wypoczynku dla dzieci i młodzieży
4. Jak zostać instruktorem KSM?
5. Jak pomóc innym założyć nowy oddział KSM?
6. Podstawy prawne KSM
7. Analiza regulaminów

Tematy zalecane:

1. Ludzkość (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 27)
2. Przeludnienie świata? (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 28)
3. Pokój (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 29)
4. Środki społecznego przekazu (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 33)
5. Ekologia (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 34)
6. Kultura (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 35)
7. Nauczanie społeczne Jana Pawła II (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 38)
8. Życie gospodarcze – ekonomia a etyka (Zwoliński, Owoc pracy, 1, 2)
9. Praca i jej znaczenie (Zwoliński, Owoc pracy, 8, 9)
10. Obowiązek i prawo do pracy (Zwoliński, Owoc pracy, 10, 11)
11. Płaca (Zwoliński, Owoc pracy, 12)
12. Bezrobocie (Zwoliński, Owoc pracy, 13)
13. Jaka Europa? (Zwoliński, Jaka Europa?)
14. Przyszłość świata, problem globalizacji (Zwoliński, Owoc pracy, 44)
15. W świecie (Zwoliński, Posyłam was, 8)
16. Zdziwić świat (Zwoliński, W domu Mistrza, 8)
17. Wiara apostoła (Zwoliński, Posyłam was, 9)
18. Nadzieja apostoła (Zwoliński, Posyłam was, 10)
19. Miłość apostoła (Zwoliński, Posyłam was, 11)
20. Opcja preferencyjna na rzecz ubogich i odepchniętych (Materiały formacyjne KSM, Pelplin)
21. 8 błogosławieństw: ubogi w duchu (Zwoliński, Posyłam was, 12)
22. 8 błogosławieństw: sprawiedliwy (Zwoliński, Posyłam was, 15)
23. 8 błogosławieństw: niosący pokój (Zwoliński, Posyłam was, 18)
24. 8 błogosławieństw: prześladowany (Zwoliński, Posyłam was, 19)

Tematy uzupełniające:

1. „Gaudium et spes”
2. Dialog (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 31)
3. Rozwój (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 32)
4. Komunizm (Zwoliński, Owoc pracy, 5)
5. Faszyzm (Zwoliński, Owoc pracy, 6)
6. Kapitalizm (Zwoliński, Owoc pracy, 7)

7. Ochrona pracy (Zwoliński, Owoc pracy, 14)
8. Ubezpieczenia społeczne (Zwoliński, Owoc pracy, 16)
9. Związki zawodowe (Zwoliński, Owoc pracy, 17)
10. Strajki (Zwoliński, Owoc pracy, 18)
11. Przedsiębiorstwo (Zwoliński, Owoc pracy, 91)
12. Własność prywatna (Zwoliński, Owoc pracy, 20, 21, 22, 23)
13. Przedsiębiorczość (Zwoliński, Owoc pracy, 24)
14. Bogactwo, bieda, ubóstwo (Zwoliński, Owoc pracy, 25, 26, 27)
15. Handel, giełda (Zwoliński, Owoc pracy, 30, 31)
16. Pieniądz (Zwoliński, Owoc pracy, 32)
17. Konsumpcja a oszczędzanie (Zwoliński, Owoc pracy, 33,34)
18. Rolnictwo (Zwoliński, Owoc pracy, 41)
19. Kościół o gospodarce (Zwoliński, Owoc pracy, 3)
20. Przemoc, terroryzm (Zwoliński, Zbiorowy obowiązek, 30)

UWAGA:

1. Co roku, w programie formacyjnym, należy uwzględnić
 - a) wyznaczone kierunki formacji przez Prezydium Krajowej Rady
 - b) kierunki wyznaczone przez Zarządy DiecezjalnePowyższe wskazania władz Stowarzyszenia są opracowywane w oparciu o:
 - a) Orędzia Ojca Świętego skierowane do młodzieży
 - b) Program duszpasterski Episkopatu
 - c) Program duszpasterski diecezji
2. W najgłębszej i ciągłej formacji dokonuje Chrystus działający w sakramentach świętych. Stąd należy dbać o comiesięczną spowiedź i pełne uczestniczenie w niedzielnej Mszy św., a także praktykowanie pierwszych piątków miesiąca, ze szczególnym uwzględnieniem pracy nad sobą.
3. W nawiasach (przy poszczególnych tematach) podano propozycję literatury stanowiącej bibliotekę KSM mogącą pomóc w prowadzeniu spotkań.
4. Bieżące dokumenty Kościoła.
5. Bieżące wydarzenia związane z życiem Kościoła.